Ч. 124 Четвер 5 (17) червня 1897. Рік VII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостинах на провинциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

## Чехи і Німці о теперішній ситуациї.

I.

По правді сказавши вся теперішна політика в нашій половині держави крутить ся около Чехів і Німців; инші народности стоять аж в другій линії, що они при сій борбі Чехів з Німцями використають і для себе, або що для них капне взглядно що на них спаде, то і будуть мали. Припустім, що в політичнім нашім устрою і настануть якісь, хоч би навіть і великі зміни, то все-таки настануть они головно через більшість, котра до них доведе, а тим самим і мусять вийти головно в хосен тої більшости. Нам якось не хоче ся в то вірити, щоби народні більшости схотіли бути так ласкавими для народних меншостий, щоби їм признали повне право і на рівні з собою. Але як би й не було, нині, коли ще не можна навіть і предвидіти, чи дійстно настануть які зміни, можна і треба хиба лиш пильно слідити за тим, що діє ся у тих, котрі в теперішній політиці найбільше інтересовані і грають в ній найбільшу ролю. З тих поглядів, з якими тепер дають ся досить часто чути як чеські так і німецкі політики буде можна бодай трохи виробити собі понятє о тім, чого можна буде сподівати ся в найблизшій будучности. З того, що доси вже наговорено, можна то одно зміркувати, що ані Чехи ані Німці ще не виробили собі ясного понятя о тім, що має або може настати і що їм робити та яке заняти становище; всї стоять ще на роздорожу і констатують лиш, що тепер настало питанє, чи устрій нашої монархії має бути централістичний, чи федеративний. Пос. Пацак розбираючи теперішну ситуацию політичну каже так:

Чеські посли мусять держати ся трох головних засад: 1) Стояти кріпко при жаданю рівноправности і рівновартности язика та державно-правної самостійности; — 2) Позіставати в парляментарній більшости на основі автономії і рівноправности; — 3) занимати становище супротив правительства після его діл, як оно їх проявляє і буде проявляти супротив ческого народу. То суть — каже др. Пацак — засади, якими чеські політики тепер руководять ся і в будучности будуть руководити ся.

З сего вже видко, о скілько меншости народів, репрезентованих в парляменті, можуть з користию для себе підпирати жаданя Чехів і чи зможуть осягнути то само, до чого доможуть, взглядно допомогли би Чехам.

Поборювати без причини в теперішній хвили — каже др. Пацак — ті круги, що видали розпорядженя язикові, значило би лиш помагати Німцям в їх нещасливій ситуациї. А тепер друге питанє: Що буде в будучности? — І на то не легко відповісти. Скоро правительство буде стояти при своїх поглядах, то річ певна, що в слідуючій Раді державній повторять ся ті самі сцени, які були перед єї закритєм. Ческий нарід не потребує того бояти ся. Противно! Єму то лиш може бути на руку, скоро централісти своїм поступованєм дадуть доказ, що в Австриї не можливо управляти з центральним парляментом і що всю робочу силу треба перенести на сойми краєві. В тім єсть автономічна більшість одної гадки з нами, а мабуть і буде на будуче, що скоро німецка партия схоче і дальше обнижати значінє центрального парляменту, теперішнє або й кожде инше правительство мусїло би поробити кроки, щоби соймам дати то, що їм належить ся а центральному парляментови передати лиш право установлюваня спільного буджету.

Коли-ж би мала настати друга евентуальність, що правительство не витревало би і уступилось би німецким крикам, то карта би обернула ся, так, що чеські посли пішли би в опозицию, а оправдалось би знову, що 50 послів можуть в Раді державній надати значінє своїй волї. Але може ще настати і трета евентуальність, о котрій тепер говорить ся, іменно, що старано би ся довести до погодженя межи ческим а німецким народом. В такім случаю відносини би певно змінили ся, але ми просто не віримо, щоби прийшло до такого погодженя, бо знаємо дуже добре наших Німців. Вже задля марних розпоряджень язикових наробили они страшенного крику, отже ледви чи буде можна завести з ними переговори. В сїй хвили певно нї! Пора до того тепер недогідна і було би то знаком безсильности правительства і більшости, а в будучности мусїли би Німці стануги зовсїм на засаді національної рівноправности.

---

39)

## ГОРБАТИЙ.

*(З польского — повість Йосифа Корженьовского).*

(Дальше).

Тим способом вернуло їх житє до давного ладу; прибула лиш та приємність, яку дає довірє між братом а сестрою і та певність, що коли прийде час, получить їх ще сьвятїйша звязь, котра зробить его опікуном і провідником тої, що стане радостию і окрасою его житя.

Мариян уважав себе вже в домі пані Больковскої за сина. Що день рано приходив на каву. Старушка витала его, обіймаючи обома руками его голову і цїлуючи єї. Противно, коли говорив Уршулї добрий день і стискав єї руку, она нахилювала до него своє хороше і погідне чоло, а він дотикав его легко своїми дрожачими устами. Відтак Уршуля попращавши бабуню, або найчастійше разом з нею ішла до Марияна.

Там сидїла старушка у вигіднім фотели, який Мариян справив для неї і робила панчоху, а молода артистка, одївши ся в темну запаску ставала перед своїм полотном і клала щораз сьмілійше фарби, з котрими скоро обізнала ся і котрі щодень набирали під єї рукою нового житя. При тім занятю всїх володїла найчастійше глубока тишина. Лише Уршуля кликала нераз Марияна від его роботи, аби прийшов побачити, чи так добре, аби щось поправив і зробив легким і прозрачним то, що она за тяжко намазала. То були єї наймилїйші хвилї, години скоро минали, а що дуга — як сказала одна знаменита імпровізаторка — єсть перстенем примиреня, так тут штука стала новим перстенем, котрий їх ще сильнїйше вязав, як ті перстені, що їх мали на пальцях.

Уршуля переглянула цїлу робітню Марияна, призна ла ся, що вже давно знає о тім образї, на котрім пізнала Сузанна єї лице. Просила его, аби їй показав той малюнок. Мариян не міг оперти ся тій просьбі і винїс з другої комнати і той образ і другий, де Мария була представлена як дївчинка. Уршуля довго їм приглядала ся, відтак оперла ся на рамени Марияна і попросивши старушку аби приступила близше, сказала:

— Дивіть-но бабуню, чи можна собі ким набити так голову, щоби аж так спамятати черти лиця і відгадати всї его мисли.

— Треба любити — відповів Мариян притискаючи єї руку до своїх уст.

— Так, треба любити, треба сильно, сердечно любити — відповіла Уршуля, гадаючи дійстно о любві Марияна для себе. Але в тій самій хвили станув їй перед очима і той рисунок, що его також Сузанна пізнала, а котрий она і тепер случайно мала в руках переглядаючи свою теку, де він лежав все обвинений і глубоко укритий.

Так сходили їм ранки до другої години, доки не ішли обідати. Однако лучало ся, що коли старушка була з ними і не чула голоду, перетягали і довше роботу, від котрої Уршуля не могла відірвати ся. Тодї Сузанна прибігала часто по кілька разів, що росіл вистине, що Лукашева, котру Мариян помістив у пані Больковскої, гніває ся і каже, що то кара Божа з тим мальованєм.

По обідї, коли старушка ішла передрімати ся, сїдали суджені побіч себе. Мариян говорив або читав, Уршуля була занята ручною роботою і так не спостерегли ся, коли й день минув, як прийшов час робити чай, погадати о господарстві на завтра, приладити всьо, щоби нї бабуни нї слугам на нічім не збувало і щоби знов на завтрішний ранок була і голова спокійна і час вільний до роботи. Часом цїле пополудне сходило на читаню листів від пана Анзельма і Гнатка. Листи ті були рідкі, але спокійні. Пан Анзельм був одушевлений своїм побутом в Дрезднї і надією, що буде міг зробити ще дальшу артистичну прогульку.

„Вже обізнали ся з грубша з тутешною ґалериєю — писав в однім листї — і можу сказати, що я випив єї душком. Я-ж бо мав таку артистичну спрагу, що хоч то величезна чаша, то я випив єї від разу. Тепер можу любувати ся і каплями втягати в уста той нектар, котрим ти мене погостив. І не можна инакше: то старе столїтнє угорске вино; отже дурень той, хто пе его як воду. Нехай тобі за то всьо Бог платить і дасть тілько щастя, кілько ти варта. Але то мало, нехай дасть тобі ще тілько, кілько варта та хороша учениця наша, котру поздорови сердечно від мене“.

Листи Гнатка були поважнїйші, але спокійні. Доносив о своїх занятях, питав чи Мариян ще довго забавить в Варшаві, чи буде міг пересилати до него свої копії на пробу і чи їх хто купить; випитував ся подрібно о здоровлє

# Ревизия катастру ґрунтового

Центральна комісия для ревизиї катастру ґрунтового зібрала ся 12 червня у Відни на перше своє засїдане. Провід обняв мінїстер фінансів, п. Білиньский. Він повитав зібраних членів комісиї і пояснив вагу задачі, яка їх жде. Мінїстер заявив, що полекші податкові, які настануть в слїд за ревизиєю катастру ґрунтового, не двигнуть ще рільництва з упадку. До того треба ще помочи держави, автономічних орґанів і самопомочи. Мимо того ревизия катастру ґрунтового буде мати свої добрі наслїдки. Ухвала парляменту, щоби з гори відписати від загальної суми податку ґрунтового два з половиною мілїона золотих, подала правительству можливість, станути обєктивно понад партиями і впливати, щоби сей опуст розділено рівномірно на всї краї коронні. Се доконали вже по части комісиї краєві. Правительство готово прийти в поміч і комісиї центральній, котрої задача о стілько буде лекша, що великих суперечностий в роздїлї опусту на поодинокі краї нема. Суперечности ті полагоджено вже в комісиях краєвих. По тій заяві відчитав гофрат Менсі свій широкий і основний реферат і заявив, що комісиї краєві зменьшили чистий катастральний дохід о 13,856.494 зр. Се зменшенє показуєсь за високе і переходить суму $2^1/_2$ мілїона, рахуючи, що процент податковий лишив ся той сам, т. є. 22·7% від золотого. Треба проте дещо справити в користь скарбу. Комісия ухвалила відтак для розслїдженя предложеного реферату вибрати субкомітет з 16 членів. З виборів увійшли до субкомітету з Галичини посли Абрагамович і Струшкевич, з Буковини Стефанович, а побіч них: ґр. Дубский яко предсїдатель, Спенс, Гейровский, Шіндлер, Кеніґ, Вальтерскірхен, Добльгаммер, Діпавлї, Рунґ, ґр. Атемс, Гок і Бурґшталер. Із сторони правительства радник двору Менсі. Без огляду на се, коли комісия центральна упорає ся з своєю роботою, мусимо замітити, що опусти податкові будуть правосильні вже на біжучий 1897 рік. О скілько нам звісно, то на Галичину припаде з тих $2^1/_2$ мілїона опусту до 600.000 зр. На лїси наложено висший дохід катастральний. Взагалї можна надїятись, що гірші ґрунти будуть мати значну полекшу. На староство припадає пересїчно від 8000 до 25.000 зр. опусту. Сим винагородить ся нашим хлїборобам майже вповни та велика кривда, яку заподїяла Галичинї реґуляция податку ґрунтового в 1882 р. Через ту реґуляцию підвисшено податок ґрунтовий в Галичинї з 4,600.000 на 5,500.000 зр., говорячи круглими числами. Сим буде винагороджена і друга давнїйша кривда, що лїси оподатковано низше вартости в некорисеть рілї. А заслуга за те припадає в значній мірі і послам руским старої палати посольскої, котрі устами пос. Вахнянина рішучо упімнули ся о опуст податку ґрунтового о $2^1/_2$ мілїона замість о $1^1/_2$ мілїона зр., як предкладало правительство. В тій справі ішли посли з Галичини солїдарно. Дай Боже, щоби так солїдарно поступала делеґация галицка і в наміреній правительством орґанїзациї стану селяньского посредством спілок хлїборобских.

# Новинки.

*Львів дня 16-го червня 1897.*

— **Іменованя.** Львівский ц. к. висший суд краєвий надав канцелїсті окружного суду в Коломиї Ів. Данчевичеви посаду управителя вязниці при ц. к. окружнім судї в Станиславові.

— **Є. Ем. кардинал Сембратович** подарував на реставрацию монастиря СС. Василиянок в Словитї 1.000 зр.

— **Підмоги на будову доріг повітових і громадских.** Видїл краєвий признав між иншими з фонду ухваленого Соймом такі безворотні підмоги видїлам повітовим: На будову дороги Перемишль-Пишківці видїлови повітовому в Борщеві 3.000 зр., на дорогу Халупки-Медицкі-Стібно-Ниновичі видїлови повітовому в Перемишли 2.000 зр., на дорогу Любачів-Грушів видїлови повітовому в Чесанові 3.000 зр., на дорогу Любінь-Мшана видїлови повітовому в Городку 1.000 зр., на дорогу Перемишль-Рудки видїлови повітовому в Самборі 1.000 зр., на дорогу Броди-Залізці видїлови повітовому в Бродах 4.000 зр., на дорогу Марківці-Камінна видїлови пов. в Товмачи 2.000 зр. Крім того признав Видїл краєвий безпроцентові позички: видїлови пов. в Бучачи на дорогу Язловець-Нижнів і видїлови пов. в Ярославі на дорогу Бистровичі-Переворск 22.000 зр.

— **Рада громадска міста Яворова** на послїднім своїм засїданю рішила з огляду на все більше підупадаючий стан міста, старати ся всіми силами: 1) о продовжене шляху зелїзниці Львів-Янів до Яворова, або вибудоване зелїзниці з Судової Вишнї через Яворів, Немирів до Рави рускої; 2) побіч істнуючої шестиклясової школи для хлопців відкрити і то від найблизшого року шкільного, чотирокласову школу руску; 3) о заложене в Яворові ґімназиї або школи реальної з викладом утраквістичним, руско-польским.

— **Під закидом шпіґуньства** арештовано в Перемишли якогось Макса Федоровича, котрий приїхав з Росиї і не може вилеґітимувати ся.

— **Зьвірска мата** ставала сими днями перед судом присяжних в Туринї. Єсть се селянка Люїджія Ґаньотто з Вілляфранка, що за 7 лїт уродила пятеро дїтий і всїх їх зґладивши зі сьвіта, закопувала в пивниці. Ту страшну матїр засудив суд на 15 лїт вязниці.

— **Нелїтний самоубийник.** Вчера на улици коло костела Пр. Д. Мариї Снїжної у Львові хотїв собі відобрати жите малий 13-лїтний хлопець. Він зажив карболевої кислоти і з болю упав на землю. Візвано стацию ратункову, котрої поготівлє удїлило нелїтному самоубийникови першої помочи і відвезло его до шпиталю.

— **Убийство жінки.** В Кошляках збаражского повіта, задушив Ів. Ґроньский свою жінку а відтак повісив єї трупа в стодолї, щоби видавалось, що она допустила ся самоубийства. До злочину намовила Ґроньского 40-лїтна богата вдова Пелягія Лотоцка. Ґроньского і Лотоцку арештовано.

— **Стан аптикарский** се дуже тяжкий завід. Передовсїм жадають тепер окінчених 6 кляс ґімназиї а відтак по двох лїтах практики в аптиці треба записати ся на унїверситет. На фармацию треба наука два роки, треба здати три риґороза і заплатити такс звиш 300 зр. Опісля потрібна знов трилїтна практика і практичний іспит, щоби видали декрет маґістра фармациї. По таких студиях вступає маґістер фармациї у цїлком приватне відношене до аптикаря, як перший лїпший субєкт купецкий. Єго платня не більша, як буває платня субєктів, а за те має далеко тяжшу і більше відвічальну працю. Аптику ранче отвирають а пізнїйше замикають, як инші склепи, при тім є нічна служба, нема недїльного відпочинку, а відвічальність за спорядженє лїків тяжить особисто на ма...

---

панї Больковскої, о роботи панни Уршулї і просив не удаючи рівнодушности, аби не забувала на него і заховала для него все приязнь і прихильність.

Так минали днї і місяцї, в котрих спільна робота ще більше їх зблизила, майже безнастанне перебуванє разом цїлком їх освоїло, а довірочна розмова, що дала ще лїпше пізнати себе взаїмно, наповнила їх обоїх обопільною почестию для себе. О вінчаню, о будучім устроєню дому, о дальшім їх взаїмнім пожитю не було нїколи анї згадки. Уршуля ждала і може ждала тремтячи тої хвилї, в котрій Мариян зачне напирати і упімне ся о додержанє слова. Мариян ждав, аж она сама з власної охоти дасть єму пізнати, що вже час відозвати ся. Отже мовчали обоє; так було їм добре і нї одному з них не прийшло на гадку оказувати яку небудь нетерпеливість.

Тимчасом в домовім положеню Марияна зайшли великі переміни, котрі дуже вплинули на єго дальшу судьбу. Каспер не мав щастя до варшавских дївчат, що богато єго коштували а були такі непостійні. Значно задовжений, утративши кредит і не маючи вже за що нї наймати пишних мешкань для дївчат нї справляти всїляких дорогих одїнь і инших подарунків, анї давати підвечірків, на котрих би страви розбурхували кров, а голову роз'яснював шампан, утратив у них поважанє; они терпіли єго лиш в своїм товаристві, але не міг вже видїстати ся на перше місце. Так хорошому хлопцеви кучило ся в Варшаві, тим більше що в порядних домах приймали єго з огляду на жите матери дуже холодно. До того томила єго дуже праця в урядї, а вкінци мусїв виречи ся і своїх намірів що-до Уршулї, бо мати повторила єму свою пригоду з Нарбутом, а того чоловіка він незвичайно бояв ся. Тому загадав покинути Варшаву і вернути до дому та на ново навязати зносини з тою хорошою сусїдкою, коли лучило ся, що та сусїдка приїхала до Варшави і він побачив єї в театрі. Коли єї відвідав в льожи, а она незвичайно добре єго приймила, утвердив ся ще більше в намірі повороту до дому.

Коли пан Януш не хотїв приїхати на Рідзво до жінки і не дуже запрашав жінку до повороту домів, поїхав Каспер до Рудки мазовецкої під покривкою, щоби отець не був сам в часї сьвятого вечера і щоби мав кого небудь з родини коло себе. Там так заходив ся коло доброго вітця, що признавши ся до своїх довгів і гріхів просив єго, аби єму позволив лишити ся при собі. Пан Януш дав Нарбутови, що їхав до Варшави, гроші на заплачене вірителїв Каспра, а до жінки написав, що вже більше не пустить єго від себе. Так лишив ся Каспер дома; але що зима була снїжна і поле добре, захотїлось єму надто часто полювати з мужем тої сусїдки і так в тім неосторожно поводив ся, що старий спостеріг се і постановив дати молодикови добру научку.

Сусїдка й собі замітила, що чоловік має єї на оцї і щоби спонукати Каспра до більшої тайни і до удаваня цїлкової рівнодушности для неї перед мужем, написала до Каспра лист, для певности по французски, в котрім остерегла єго о небезпечности і визначила єму місце, де мають побачити ся, щоби більше о тім поговорити, як мають поводити ся, щоби на будуче були певні, що чоловік не дізнав ся о нічім. Муж, що вже не на жарт стеріг жінки, так що навіть занедбав свої вівці і горальню, перехопив той лист і при помочи словаря відчитав єго, а побачивши з болем і гнївом, що зносини жінки з молодиком за далеко зайшли і що вже нема що ратувати єї честь, постановив хоч пімстити ся і увідника примірно покарати. Отже сховав до кишенї лист жінки а написав від себе инший, в котрім доносив Касперови, що має на приміті пару старих котів, що при відлизї добре поле і що просить єго, аби завтра о осьмій годинї рано виїхав на означене місце, де він буде ждати на него з хортами.

Каспер утїшив ся незвичайно, тим більше, що вже й сам трохи міркував, що старий якось косо дивить ся на него. Ті запросини найлїпше збивали єго підозрінє і наповнювали єго солодкою надією, що по польованю проведе решту дня в домі честного старушка. Отже відписав, що ставить ся там певне, а вибравши ся на другий день рано і не причуваючи цїлком, що єго жде, велів просити вітця, щоби не чекав на него з обідом і з чаєм, бо імовірно верне аж на другий день.

Коли приїхав на умовлене місце, застановило єго трохи то, що сусїд стояв сам один на кони під лїсом, звідки мали розпочати сьлови, що не було нї лїсних нї не бачив хортів. Однако гадаючи, що може суть в лїсї і там ждуть на его приїзд, аби виполошити ті старі коти, що мали єму справити утїху, під'їхав усьміхаючись до сусїда і поздоровивши єго подав єму руку. Тодї старий насупив ся і добуваючи з кишенї лист жінки сказав:

— Заждіть-но трохи. Заки вам справлю добрий день, перечитайте-но перше то, а тодї побачите, чи ви варті, аби я вам руку подавав.

Каспер дуже змішав ся, однако взяв з рук сусїда лист єго жінки і коли єго розвинув і скоро перечитав, зміркував, що то не жарти і що цїла справа видна як на долони. Спершу хотїв оправдувати ся, але коли піднїс очи на старого і вичитав з єго лиця, що у него не поможуть вже нїякі викрути, сказав:

— Що стало ся, то вже не відстане ся. Ваша жінка трохи старша від мене і повинна була лїпше знати як я, що можна, а чого не можна. Отже чия тут більша вина чи єї, що мене втягнула, чи ваша, що ви мали завязані очи, чи моя, то легко пізнаєте. Однако як жадаєте сатисфакциї....

ґістрі фармациї. Сей тяжкий стан не має жадної орґанізациї. Аптики купують люди з капіталом, віднаймають другим, ба навіть по смерти аптика лишає ся власностию жінки і дітий, а маґістри без капіталу остають ся цїле житє в зависимім становиску слуги. Фармацевти зачинають тепер орґанізувати ся, щоби поліпшити і управильнити відносини в своїм станї, ба навіть хотять загрозити загальним стрейком. Розуміє ся, що стрейк був би в їх руках страшним орудєм, бо всякого иншого робітника можна заступити, але в аптикарскім дїлї треба довголїтних студий і практики.

— **Дотепна Американка.** Одна богата а скупа Американка побоювала ся недуги нирок, однако не хотїла іти нї на клїнїку нї до шпиталю убогих зі страху, щоби єї не пізнали і не велїли відтак платити. Довго зволїкала, а коли вкінци непокоїло єї здоровлє чим раз більше, удала ся до одного асекурацийного товариства, повідомляючи єго, що хоче асекурувати ся на житє. Товариство прислало до неї на свій кошт двох лїкарів, котрі совістно єї оглянули і орекли, що може асекуровати ся, бо їй нічого не хибує. Тоді Американка успокоєна подякувала лїкарям за труд, але заявила що не буде вже асекуровать ся, бо надумала ся инакше. Так безплатно довідала ся о станї свого здоровля.

— **Пожар бальона.** В Берлинї лучила ся оногди сумна пригода. Винахоедць нового бальону Вольфарт пустив ся в товаристві механїка Кнабе в небезпечну воздушну подорож. Коли бальон сягав висоти близько 1000 метрів, дав ся чути сильний гук і в тій хвили побачено, що бальон горить. Кіш бальона відорвав ся і злетів з незвичайною скоростию на землю. Оба нещасні подорожні погибли на місци. На їх тїлах найдено численні слїди попарення. Причиною нещастя була імовірно експльозия в бензиновій машинї.

— **Помер** Іван Строньскии, почтовий асистент в Ряшеві, дня 12-го червня с. р. в 37-ім році житя.

## Господарство, промисл і торговля.

**Стан засівів у всхідній Галичинї** — після справоздань надісланих з днем 30 мая Kolnik-ови — представляє ся досить вдоволяючо, з виїмком бараболь, бо тих вигнило наслїдком дощів дуже много. Все ж таки безнастанні дощі шкодять дуже богато, бо не дають добре рілї обробити, буряни заростають все більше озимину, а через дощ полоти не можна.

Зливи, о яких згадували ми, нанесли великі шкоди і позамулювали цїлі простори. Коло Бродів, в Височку, дня 26 м. м. буря з градом повалила збіжа, а знищила цїлком бураки і коноплї. Значні шкоди нанесла 23 і 24 м. м. градова буря, котра заняла цїлу просторонь помежи Самбором а Дрогобичем. Потерпіли іменно села: Кільчичі, Гординя, Корнелївка, Сокирчичі, Білина, Дубляни і др. Сьвіжо посіяні ячмена вода знесла враз з землею до ровів. Робітника дістати тяжко і він дуже дорогий.

В охрестности Збаража, Тернополя, Чорткова, Скали, Залїщик доші почали ся вже по роботах і урожаї заповідають ся там хорошо. Пшениця озима загально буйна, хоч захопчена; на чорноземі готова она вилягти, а коло Бродів, Красного, Львова, Щирця, Галича проявляє ся ржа, особливо на долїшних листях. Коло Городка пшениця вимакає; за то коло Підгаєць і на Поділю она дуже красна. Засїви ярі представляють ся меньше користно; навіть овес потерпів много від вогкости, а ячмінь, з виїмком Поділя і Стрия пожовк і росте дуже слабо.

В околицях Старого міста, Туря, Самбора сїйба ячменю і вівса ще не скінчена. Кукуруза жовкне і розвиває ся дуже слабо.

Бараболї в околицях Чесанова, Любачева, Ярослава, Яворова, Комарна, Львова погнили цїлковито і треба було їх другий раз садити. Коло Самбора, Калуша, Косова саджене власне кінчить ся.

Конюшина на разі всюди хороша. Сїнокосів надїяти ся можна дуже добрих, однак в многих сторонах сїножати ще під водою, н. пр. в повіті рудецкім Днїстер почавши від Николаєва в гору виступив з берегів ще при таяню снїгів т. є. з кінцем лютого, і вода досп не опала. В Сайкові, Саскій камеральній і домінїкальній, Хорунжанці, Підвисокім, Новосїлках опарских, Колодрубах сїножати і пасовиска стоять цїлком під водою, а люди не мають паші для худоби і коний. В Саскій камеральній вода сягає так далеко, що від хати до хати тілько човном дістати ся можна.

## Торг збіжевий.

**Львів** дня 15-го червня: Пшениця 7·50 до 7·80 зр.; жито 5·30 до 5·80; ячмінь броварний 5·50 до 6·—; ячмінь пашний 5·50 до 6·— овес 5·90 до 6·40; ріпак —·— до —·—; горох 5·— до 8·—; вика 4·50 до 4·75; насїнє льняне —·— до —·—; сїмя конопельне —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 4·50 до 5·— гречка —·— до —·—; конюшина червона галицка —·— до —·—; шведска —·— до —·—; біла —·— до —·—; тимотка —·— до —·— ґапиж —·— до —·—; кукуруза стара 5·— до 5·25; нова 5·— до 5·25; хміль —·— до —·—.

## ТЕЛЕҐРАМИ.

**Відень** 16 червня. Цїсар вернув з войскового табору в Бруку.

**Константинополь** 16 червня. Едгем-паша видав відозву взиваючу всїх властителїв ґрунтів в Тесалії, щоби они до двох місяців відобрали собі нові потвердження посїлости, бо в противнім случаю утратять право посїдання.

### Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1897, після середно-европ. год

**Відходять до**

| | Поспішні | | | Особові | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Кракова | 8·40 | 2·50 | 10·50 | 4·40 | 8·55 | 6·45 | — |
| Підволочиск | — | 1·55 | 6·— | — | 10·05 | 11·— | — |
| Підвол. з Підз. | 6·15 | 2·08 | — | — | 10·27 | 11·27 | — |
| Черновець | 6·10 | 2·40 | — | 10·30 | — | 6·45 | 10·45 |
| Ярослава | — | — | — | 4·40 | — | — | — |
| Белзця | — | — | — | 9·25 | 7·05 | — | — |
| Тернополя | — | — | — | 7·47 | — | — | — |
| Гребенова [1]) | — | — | — | — | 9·20 | — | — |
| Стрия, Скольо-го і Лавочного | — | — | — | 5·20 | — | 3·05[2] | 7·30 |
| Зимної Води [3]) | — | — | — | — | 3·40 | — | — |
| Брухович [4]) | — | — | — | — | 2·31 | — | — |
| Брухович [5]) | — | — | — | — | 3·27 | — | — |
| Янова | — | — | — | 9·40 | — | 8·50[8] | 7·48[9] |
| Янова | — | — | — | — | 1·04[6] | 3·15[7] | — |

[1]) Від 10 липня до 31 серпня. [2]) До Сколього лише від 1 мая до 30 вересня вкл. [3]) Від 1 мая до 6 вересня в неділї і сьвята. [4]) Від 1 мая до 6 вересня в неділї і сьвята. [5]) Від 1 мая до 6 вересня в будні дни. [6]) Від 15 червня до 31 серпня лише в неділї і сьвята. [7]) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а від 15 червня до 31 серпня лише в будні дни. [8]) Від 1 мая до 30 вересня вкл. [9]) Від 1 жовтня до 30 цьвітня.

**Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.**

**Приходять з**

| | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Кракова | 1·30 | — | 8·45 | 9·10 | 6·55 | 9·30 | — |
| Підволочиск | 2·30 | 10·— | — | — | — | 3·30 | 6·— |
| Підвол. з Підз. | 2.15 | 9·43 | — | — | — | 3·04 | 5·35 |
| Черновець | 9·50 | 1·50 | — | — | 7·30 | 5·45 | 9·10 |
| Тернополя | — | — | — | 7·52 | — | — | — |
| Белзця | — | — | — | 8·25 | 5·25 | — | — |
| Ярослава | — | — | — | 10·35 | — | — | — |
| Гребенова | — | — | — | — | 1·40[1] | — | — |
| Сколього і Стрия | — | — | — | 12·10 | 8·05 | 1·51[2] | 10·20 |
| Брухович | — | — | — | — | — | 8·15 | — |
| Брухович | — | — | — | — | — | 8·49 | — |
| Янова | — | — | — | 7·50 | 1.15 | — | — |
| Янова | — | — | — | 8·—[3] | 9·01[4] | — | — |

[1]) Від 10 липня до 31 серпня. [2]) Зі Сколього тілько від 1 мая до 30 вересня. [3]) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а від 15 червня до 31 серпня лише в будні дни. [4]) Від 15 червнядо 31 серпня лише в неділї і сьвята.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від львівского: коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

— Сатисфакциї, смаркачу! — крикнув муж обиджений і поступком і словами молодого чоловіка. — Я тобі дам таку сатисфакцию, що аж ти сьвічки в очах станут! — І піднїсши нагайку, почав єго ним кропити так завзято, що Каспер не видячи иншого ратунку як в ногах свого коня ударив єго сильно і пустив ся просто перед себе отвертим і розлогим полем. Але старий улан, котрого кінь був рівно добрий, а гнів дійшов до скаженности, гнав за ним слїдом і обкладав єго вже не нагаєм а держалом. Так перебігли значний кусень дороги, коли нагле кінь Каспера піткнув ся і упав серед найбільшого розгону. Нещасливий молодець викинений з такою силою з сїдла ударив головою о виставчий з-під снїгу камінь і погиб на місци.

Які наслїдки спровадила та пригода на бідного мужа, що скоро схаменув ся, коли задержав ся над трупом свого противника, які ночи приготовила єго жінцї, які поговірки пішли о них в околици, які клопоти, слїдства, сором і відвічальність навела на них, тим більше що справа не мала сьвідків, то всьо опускаємо, бо оно не належить до річи, яку оповідаємо. Але то легко можуть собі представити і молоді пани, що люблять лови і молоді панї, що мають старих мужів, і вкінци старі мужі, що мають гарні жінки. Ми перейдім до Рудки мазовецкої.

Пан Януш зімлїв, коли єму привезено трупа Каспера, а коли прийшов до себе від болю і перечитав лист сусїда, котрий описав єму цїлу річ і обжаловуючи себе та піддаючи ся строгости права, просив аби отець не проклинав єго і вірив, що він мав лиш намір покарати молодого чоловіка, а не відбирати єму житє — заломив руки бідний пан Януш і гірко заплакав над своєю долею.

Успокоївшись трохи, по полагодженю всїх приписаних правом формальностий, похоронив сина і написав до жінки. В тім листї доносив їй о нещастю, яке їх постигло, а винуючи єї за зле виховане, яке дала дїтям, не скривав своєї відрази до неї і заборонив їй тепер вертати до дому під загрозою, що коли би сьміла в такім тяжкім горю противити ся єго волї, він зажадає судового розводу з нею.

Але не тут був конець нещасть, які мали вскорі завести зломаного старця до гробу. Кльотильда зворушена страшною смертию брата занедужала і поронила неживу дитину. Вправдї по двох тиждянях підвела ся з ліжка, але в наслїдок перебутої недуги, слабовита вже від молодости женщина, занепала на сухоти. Дармо пан Ромуальд силував ся ратувати жінку і спроваджував найлїпших лїкарів, які де були. Робили они що могли, але вскорі сказали чоловікови, що днї єго жінки почислені. Тоді пан Ромуальд доніс о тім пану Янушеви. Кльотильда і від себе написала до вітця дрожачою рукою кілька слів і просила єго ще раз, щоби їй простив і поблагословив єї, коли вже не на дорогу житя то на смерть, бо чує вже близький свій конець, хоч їй говорять инакше.

Пан Януш, хоч сам хорий і пригноблений, поїхав зараз до дочки. Не пізнав навіть бідної женщини, так змінила ся. Не щадячи видатків спровадив зараз з Варшави двох найславнїйших лїкарів. Але анї то вдоволенє, якого хора дізнала побачивши доброту і любов вітця, анї ради найлїпших на той час лїкарів не могли нїчого. Житє утїкало з тої нїжної і в наслїдок злого виховання слабосильної людини, так, що по трех місяцях того нидїня бідна Кльотильда сконала на руках вітця. Пан Януш майже не відступав від постели недужої дочки.

(Дальше буде.)

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.